

وقتی شهرداران، مدارس را هدف قرار می دهند

آن چه را که از شهرداری انتظار دارند، بیان کنند. «من اصلاً نمی توانم احساس امیدي که برای آینده شهرداران دارم را بیان کنم.»

آنتونیو ویلاریگوسا، شهردار لس آنجلس، زمانی که تسلطش بر مدارس این شهر قطعی شده بود، با این مطلب سخنان خود را در یک نشست خبری آغاز کرد و از امیدی برای دانش آموزان شهرش سخن گفت که در آینده تحول آور است.

او در گام نخست ۳۰ مدرسه شهرش را مورد بازنگری قرار داد و در دیدگاهی جدید اعلام کرد، نظام جدید آموزشی علاوه بر دانش آموزان به والدین اهمیت ویژه ای می دهد به طوری که کلاس هایی را ویژه ی والدین تدارک دید تا به آنها چگونگی برخورد با فرزندان محصلشان را آموزش دهد.

علاوه بر این توجه به مشکلات کاری معلمان و چگونگی ارتقا سطح سواد و دانش آنها مورد توجه ویژه شهردار قرار دارد.

قانون، تا پیش از این قدرت اندکی را به شهرداران در نظارت و کنترل بر مدارس این شهر می داد؛ به طوری که تصمیم گیری های مهم را باید هیأت مدیره مدرسه می گرفت، اما نتیجه این موضوع جز پاسخ گو نبودن، چیزی را در بر نداشت.

شهردار لس آنجلس در آخرین اظهار نظر خود این نوید را به شهروندان شهرش داد که تغییرات فرهنگی

برای سالیان دراز به سیستم آموزشی در شهرهای ایالت متحده آمریکا با دید سیاسی نگرینسته می شد، اما در حال حاضر یکی از اهداف شهرداران این شهرها تسلط کامل بر مدارس شهرهای خود است.

جنگالی ترین نمونه ی این تسلطها در یک سال اخیر اتفاق افتاد؛ در جایی که شهردار لس آنجلس سال گذشته بعد از یک مبارزه طولانی و مخالفت های بسیار کنترل مدارس این شهر را تحت سلطه خود در آورد.

وی یک روز بعد از مصوبه اصلاح نظام آموزشی که طبق آن کنترل مدارس به شهرداری واگذار شده بود، سایتی را طراحی کرد و در آن از والدین خواست تا نظرات خود را برای شکل گیری اصلاحات در نظام آموزشی و

آموزشی مدارس آمریکا تحت پیمایش و نظرسنجی درباره نظام آموزشی تحت نظارت شهرداری شرکت کردند که در نهایت نتیجه این نظرسنجی حکایت از رضایت در نظام آموزشی این شهر داشت.

از سوی دیگر در سال گذشته، شهر دترویت آمریکا ۱۱ روز اعتصاب معلمان را قبل از آغاز سال تحصیلی جدید پشت سر گذاشت. شهردار دترویت خواستار در اختیار گرفتن مدیریت مدارس بود، چرا که او معتقد است شکست در بخش آموزش گام‌های رو به جلوی شهر را لرزان می‌کند.

کوام کیلپاتریک می‌گوید: «اگر وضعیت مدارس شهر بهبود نیابد، ما نمی‌توانیم به توسعه در شهر برسیم، ما نمی‌توانیم به شهر آرمانی و دلخواه خود برسیم؛ ما نمی‌توانیم برای رسیدن به جایگاه عالی خود قدم برداریم.»

در نوامبر ۲۰۰۴ در این شهر تلاش برای واگذاری کنترل سیستم آموزشی به مدیریت شهر با ناکامی روبرو شد؛ چرا که دو سوم هیأت قانون گذاری با این موضوع مخالفت کرد، اما در طول این مدت شهردار دترویت با اقدامات خود خواستار تغییر دیدگاه این افراد است. کیلپاتریک در هر اجلاس ملی که حضور پیدا می‌کند، نخستین بحثش درباره واگذاری کنترل مدارس است.

او می‌گوید: «از جمله موضوعات مهم برای هر شهردار مالیات، کنترل شرکت‌ها و ... است، اما من عقیده دارم موضوع چگونگی اداره مدارس الویت بیش تری نسبت به چگونگی گرفتن مالیات دارد.»

نظارت شهرداری بر روی موضوع آموزش، از دیدگاه بسیاری از کارشناسان آموزشی یک گام منطقی رو به جلو است که از سال ۱۹۸۳ در آمریکا نقش خود را پر رنگ‌تر ایفا کرده است. این نظارت و کنترل می‌تواند روی نیازهای دانش آموزان متمرکز شود.

شهرداری نیویورک در آمریکا به عنوان یک الگوی موفق در اداره مدارس معرفی می‌شود. شهردار این شهر به طور مثال توانست آموزش بسیاری از مسائل ترافیکی را به مدارس بیاورد و با ساخت شهرک‌های ترافیکی دانش آموزان را از سنین پائین‌تر با این موضوعات آشنا کند.

این موفقیت‌ها و اعتباری که شهرداران در کارهای آموزشی می‌گیرند. آن‌ها را بیش تر ترغیب می‌کند تا کنترل بیش تری روی مدارس شهرشان داشته باشند و هم اکنون نقش شهرداران در امور آموزشی به بلوغ نزدیک تر می‌شود.

به زودی در مدارس لس آنجلس خود را نشان می‌دهد و آن‌ها می‌توانند تا پاییز سال آینده این تغییرات در راستای بالابردن سطح فرهنگ دانش آموزان لمس کنند.

ویلا ریگوسا در ایده ای جدید با جمع کردن کارشناسان، اقتصاد دانان، معلمان، والدین و رهبران تجاری در مکانی که با نام «خانه مدرسه» به طور جدی موضوع اصلاحات در این نظام را، دنبال می‌کند.

ژوزف ویتیتی، استاد دانشگاه‌ها نتر آمریکا که در مبارزات برای واگذاری کنترل مدارس به مدیران شهر تلاش بسیاری را انجام می‌دهد، معتقد است که این اقدامات در کل برای بالا بردن میزان مسؤولیت پذیری و جوابگو بودن یک نفر در امور آموزشی صورت گرفته است.

ویتیتی، درباره مزایای این اقدام با توجه به این که دو شهر بزرگ بوستون و نیویورک این تجربه را داشتند، این امید را می‌دهد که کنترل روی کیفیت آموزشی مدارس پیش تر شود.

همانند بسیاری دیگر از مدارس عمومی در آمریکا، مدارس لس آنجلس برای سالیان طولانی در پائین جدول مدارس ایالت‌های آمریکا از لحاظ کیفیت قرار داشت و رکوردهای ناامید کننده را بر جای گذاشته بود.

شهردار لس آنجلس معتقد است: «واگذاری کنترل مدارس به شهرداری تنها افزایش قدرت شهردار نیست، بلکه این قدرت هم اکنون در دستان شهروندان قرار دارد.»

از سوی دیگر چند تجربه خوب در شهرهای دیگر آمریکا آرزوی این واگذاری را در شهردار لس آنجلس ایجاد کرد. مایکل بلومبرگ، زمانی که کلید شهر آسمان خراش‌ها را در دست گرفت، الویت نخست خود را روی آموزش کودکان نیویورکی قرار داد. او که تا حد زیادی کنترل مدارس این شهر را در اختیار داشت و تمام خلاقیت خود را در این بخش متمرکز کرد.

بلومبرگ با ارائه طرح‌های شهری با رویکرد آموزشی در مدارس نیویورک، سطح کیفی مدارس را ارتقا داد و به موفقیت‌های چشمگیری رسید. او در ابتدای سال میلادی ۲۰۰۶ و در زمانی که برای دومین بار به سمت شهرداری نیویورک رسید، با تأکید دوباره خواستار اصلاح سیستم آموزشی شد.

نیویورک یک میلیون و ۱۰۰ هزار دانش آموز دارد و شهردار این شهر به خوبی آگاه است که توجه به این حجم بالای دانش آموز می‌تواند در آینده ثمرات چشمگیری برای شهر داشته باشد. شهردار نیویورک در آخرین اقدام خود با حضور در یک مدرسه نتایج پیمایش آموزشی شهرداری را اعلام کرد. در این برنامه ۶۰۰ هزار دانش آموز، معلم و والدین در بزرگ ترین برنامه